

Funck Jensen: Min evne til at skønne er naturligvis ikke fuldkommen, men jeg har heller ikke indtrykket af, at finansministerens evne til at skønne er fuldkommen. Det vidner de ændringsforslag om, der foreligger nu. For forholdsvis få dage siden skønnede finansministeren, at der ville komme 30 mill. kr. mindre ind gennem de indirekte skatter, end han skønner i dag.

Finansministeren (H. C. Hansen): Ingen af os er fuldkommen, men om der i denne sag er nogen sammenligning mulig, skal jeg overlade til tinget at afgøre.

Hermed sluttede forhandlingen om dette afsnit.

Det afsnit, som derefter sattes til forhandling, var det *fiskerministeriet* vedrørende, nemlig:

Lovforslagets § 13 B.

Bilag nr. 36—39.

Ændringsforslag nr. 92—99 på udvalgets liste.

Ordføreren (Victor Larsen): Jeg skal på udvalgets vegne anbefale samtlige ændringsforslag til vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen om dette afsnit.

Det afsnit, der dernæst sattes til forhandling, var det *indenrigsministeriet* vedrørende, nemlig:

Lovforslagets § 14 A.

Bilag nr. 40—57.

Ændringsforslag nr. 100—118 på udvalgets liste.

Lovforslagets § 26 I. B. 5.

Bilag nr. 266 og 267.

Ændringsforslag nr. 437—438 på udvalgets liste.

Ordføreren (Victor Larsen): Til dette afsnit skal jeg bemærke, at under nr. 100 foreslås bevillingen til amtmændenes kontorhold forhøjet med 175 000 kr. Endvidere foreslås et bidrag til verdenssundhedsorganisationen på 187 600 kr. under nr. 108. Beløbet til inventar til sindssygehospitalerne foreslås forhøjet med 285 000 kr. under nr. 114. Som anden del af en 4-årig bevilling på ialt 989 000 kr. til

modernisering af Dalstrup plejehjem er under nr. 438 opført 444 000 kr.

Ændringsforslagene er med undtagelse af ændringsforslagene under nr. 106, vedrørende tilskud til Arbejdernes Samariter-Forbund, og under nr. 109, vedrørende statens husholdningsråd, med hensyn til hvilke to retsforbundet har taget forbehold, tiltrådt af udvalget.

Funck Jensen: Jeg har lige været inde på en omtale af det ret ofte anvendte argument for øget statsstøtte, at den understøttelsessøgende forening er vokset. Det samme er tilfældet angående ændringsforslaget om Arbejdernes Samariter-Forbund. Der anføres som argument for ansøgningen, at foreningen i løbet af 10 år er vokset fra 55 til 161 afdelinger, og at regnskabsbalancen i samme tidsrum er forøget fra 21 600 kr. for 10 år siden til 64 400 kr. i sidste regnskabsår. Jeg synes heller ikke i et tilfælde som dette, selvom der ikke er tale om en forening med erhvervsformål, at foreningens vækst er nogen god begrundelse for et øget tilskud. Der er jo dog blevet betydeligt flere deltagere i forbundets virksomhed, og der er derfor også blevet flere om at bære byrderne. Der ville være mere mening i at fremhæve foreningens gode formål, for det er jo ganske vist ikke alene til glæde for de mennesker selv, der lader sig uddanne til samariter, at deltage i denne uddannelse, men det må siges at være samfundsgavnligt, at de gør det. Når vi fra retsforbundets side alligevel ikke er stemt for denne og lignende bevillinger, er det ikke, fordi vi underkender deres samfundsgavnlige karakter, men fordi vi mener, at en gruppe mennesker, der har en fælles interesse, som de samles om, enten det er til adspredelse eller dygtiggørelse, ikke, selv om det, de samles om, er samfundsgavnligt, dermed forlenes med nogen ret til at forlange støtte af deres medmennesker via staten. Der er jo tusinder og atter tusinder af mennesker i Danmark, der udfører en eller anden gerning eller uddanner sig på et eller andet felt, hvorved de foruden at få udløsning for kræfter og tilskyndelsen i sig selv gavner det fælles samfund uden at få statsstøtte. Hvorfor skal da disse være med til gennem deres skatter at betale til andres adspredelse, livsudfoldelse eller uddannelse, blot fordi disse andre er organiseret i grupper? Løvrigt skulle man tro, at de 3 000 kr., som samariterforbundet får ialt, og som udgør mindre end 5 pct. af det samlede budget, skulle kunne bæres af samariterne selv, når de dog bærer de 95 pct.